

Andriy Ivanovich Dushniy, PhD.

Drohobych Ivan
Franko State Pedagogical
University (Ukraine)

Figure Andriy Stashevskiy in the Context of the Ukrainian Bayan School
Постать Андрія Сташевського в контексті баянної школи України

Abstract

The article investigates the figure of Andriy Stashevskiy a leading Ukrainian educator, performance, composer and scientist. Disclosed and substantiated priorities his performance, pedagogical, creative, scientific, organizational, cultural and artistic activities.

***Proven** – brightly expressed personality of A. Stashevskiy highlighted by their own creative achievements in the field of performing and composing creativity; pedagogical dominant is the approval of the school of Stashevskiy in the achievements of his students at the national and international levels; scientific school represents fundamental research repertoire of Ukrainian composers and the possibilities of modern bayan-accordion in the context of artistic diversity; organizational and cultural practice stressed the phenomenon as a promoter and manager in the field of musical performance and pedagogy.*

***Key words:** bayan, creativity, performance, pedagogy, science, organizational activity.*

Анотація

Стаття присвячена дослідженню постаті Андрія Сташевського, провідного українського педагога, виконавця, композитора та науковця. Розкрито та обґрунтовано пріоритети його виконавської, педагогічної, творчої, наукової, організаційної та культурно-мистецької діяльності.

***Доведено** – яскраво-виражена особистість А. Сташевського підкреслена власними творчими досягненнями у сфері виконавства та композиторської творчості; педагогічна домінанта виступає утвердженням школи Сташевського у здобутках його учнів на національному та міжнародному рівні; наукова школа унаочнила фундаментальні дослідження репертуару українських композиторів та можливості сучасного баяна-акордеона в контексті мистецької розмаїтості; організаційна та культурна практика підкреслили феномен як популяризатора та менеджера у сфері музичного виконавства та педагогіки.*

***Ключові слова:** баян, творчість, виконавство, педагогіка, наука, організаційна діяльність.*

Дослідження української шкли гри на баяні-акордеоні сьогодні є актуальним та різноплановим. Так, ведеться велика робота із теоретичного усвідомлення та емпіричного виявлення різновекторних складових школи та її регіональних особливостей. У сфері наукових інтересів виконавсько-творчий аспект, науково-методична та навчально-педагогічна база, організаційна та популяризаторська діяльність, тощо. Відомо, що школу формують особистості, котрі розвивають та вдосконалюють традиції закладені корифеями. Саме до таких постатей належить вихованець Донецької школи **Андрій Якович Сташевський** – баяніст, композитор, виконавець, педагог, лауреат міжнародних конкурсів, заслужений діяч мистецтв України, академік міжнародної академії інформатизації, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри народних інструментів Харківської державної академії культури.

Отже, *мета статті* полягає у визначенні основних напрямків діяльності Андрія Сташевського в контексті української школи гри на народних інструментах.

Ім'я А. Сташевського увійшло до *довідників* А. Семешка [8, 138; 9, 12, 98], А. Мухи [6, 282], *підручника* М. Давидова [2, 266–267, 521–522], *енциклопедії* М. Давидова «Виконавське музикознавство» [1, 300–301], *ювілейного збірника* статей пам'яті професора О. Шевчанка [5, 163–164]. Феномен творчості Сташевського став предметом дослідження цілого грона науковців (М. Давидова, А. Семешка, Д. Кужельєва [4, 85–87], А. Шамігова, С. Карася, Вл. Князева, А. Нижника, В. Суворова, Ю. Радко, С. Нефедова, І. Яценко, Г. Синяньської, Ю. Несвіта [7], А. Душного [3], А. Олексюка [16]).

Відтак, в окресленні пріоритетності діяльності професора ми звертаємось до *виконавської, педагогічної, творчої, наукової, організаційної та культурно-мистецької діяльності* загалом.

Сташевський – виконавець та композитор. Саме у стінах Донецької музичної академії митець формувався як виконавець та професійний композитор. По класу баяна його творчий світогляд у русло академічного виконавства спрямовував відомий педагог-методист, професор О. Шевченко, а клас композиції він опановував у О. Скрипника. Серед виконавських здобутків, перемоги у Всеукраїнському (1991, Донецьк, 1 премія) та міжнародних «Кісселегські музичні нагороди» (1994, Німеччина, 1 премія), «Премія Бенсхайм» (1996, Бенсхайм, 2 премія), «Золотий акордеон» (2002, США, 2 премія у номінації «виконавець-композитор»; 3 премія – «камерний ансамбль» спільно із І. Сташевською (скрипка)), «Акордеон інтернаціональ» (1997, Швейцарія, диплом) конкурсах. У композиторській сфері, варто відзначити успіхи на міжнародних конкурсах «Gradus ad Parnassum» (1995, Київ, спеціальна премія) та композиторського конкурсу для баяна та акордеона у м. Смедерево (2006, Сербія, 2 премія) [9, 138].

У репертуарі виконавця, твори композиторів-класиків (Й. С. Баха, Й. Пахельбеля, Д. Скарлатті, Й. Гайдна, В. Моцарта, М. Регера), ряд перекладень (Д. Шостаковича, С. Прокоф'єва, Ф. Ліста, І. Альбеніса, М. Мошковського, А. Кулієва, Н. Мендигалієва), оригінальна музика (В. Бонаков, В. Семенов,

В. Золотарьов, Ю. Шамо, А. Кусяков, А. Рєпніков, М. Чайкін, В. Дикусаров, В. Подгорний, В. Власов, В. Гридін, В. Новіков, Л. Чаллі, Д. Анзагі, Т. Лунквіст, Ф. Фугаца, А. Башмаков), авторська музика.

Творчість для баяна, скомпонована митцем у 4 авторських збірниках [11; 12; 13; 14]. Це, *сюїтні цикли* – Сюїта «Образи» № 1 та 2 (1990, 1991), перша – мала початкову назву «Фантастична сюїта» й була написана у початковій редакції ще у 1989 р. Цікавою та затребуваною виконавською спільнотою виступає сюїта-зошит «Давньокиївські фрески» (2005). У сфері великих жанрів композитор пише «Концерт для баяна з оркестром» (1995), котрий на думку А. Семешка є «вагомим внеском в розвиток жанру інструментального концерту в українській музиці для баяна останніх десятиліть» [13, 3]. Серед окремих оригінальних п'єс варто відзначити «Саргіссіо in modo jazz» (1991), «Фольк-зошит» (1992), Монолог-хід (1994). Дослідник Д. Кужелев, наголошує на вагомому внеску композитора у стабілізацію модерного напрямку баянної творчості й «новаторське прагнення наочно окреслити сучасну музичну мову» сучасними композиторськими техніками [4, 87]. Таким чином, творчість А. Сташевського є прямим віддзеркаленням розвитку української сучасної академічної музики для баяна, своїм індивідуальним обличчям гармонійно забезпечує інтонаційно-стильову палітру баянної літератури [7, 58].

Педагогічна діяльність. Активна педагогічна діяльність спочатку в Інституті культури і мистецтв Луганського національного університету ім. Т. Шевченка (з 1999 р.) а із 2018 р. – Харківській академії культури дала плідні результати. Серед учнів та випускників – виконавці, педагоги, науковці (кандидат мистецтвознавства І. Яценко). Основним принципом навчання та виховання творчої молоді, професор вважає розвиток багатогранного компоненту музиканта-баяніста (акордеоніста) зі сторони теоретичного осмислення, психолого-фізіологічного пізнання та практичного використання сучасних методик гри на інструменті із проєкцією на класичний та оригінальних високохудожній репертуар. Саме репертуар, виступив науковим сенсом активізації Сташевського як дослідника та привів до написання кандидатської (2004) і докторської (2014) дисертацій, посібникової та навчально-репертуарної літератури й сприяв входженню до кола провідних науковців сучасності.

Відтак, серед студентів класу, варто звернутися до найбільш авторитетних, які своїми здобутками стали утвердженням авторської виконавської школи Андрія Сташевського. Це – лауреати Всеукраїнських та міжнародних конкурсів в Україні, США, Сербії, Польщі, Італії, Словенії: Ірина Яценко, Олександр Шевченко, Олексій Ткаченко, Юрій Несвіт, Владислав Рокош, Леонід Баканов, Володимир Савельєв, Олена Резник, Іван Симоненко, Анатолій Кравченко, Богдан Ніженець, Роман Шевченко, Марко Ніколіч, Бурков Юрій, Цимбал Ганна, Семененко Валерій, Пилипенко Катерина, Стоїменов Мілош, Харченко Юрій, Белоглазов Владислав, Кутова Інна.

Наукова діяльність. Андрій Якович – провідний український дослідник репертуарних тенденцій для баяна-акордеона у сфері історії, систематизації, класифікації, уніфікації понять, тощо. Автор фундаментальних праць: «Володимир Рунчак – “Музика про життя ...”» (Луцьк, 2004), «Нариси з історії

української музики для баяна» (Луганськ, 2006), «Великі жанри в українській музиці для баяна та акордеона» (Луганськ, 2007), «Славний шлях кременецьких майстрів» (Луганськ – Кременна, 2010, співавтор – О. Резнік), «Музично-інструментальні виражальні засоби в баянному мистецтві» (Старобільськ, 2015), «Сучасна українська музика для баяна: виражальні засоби, композиторські технології, інструментальний стиль» (Луганськ, 2013); публікацій у фахових збірниках, матеріалах конференцій, збірниках які включені до науково-метричних баз, тощо. Загалом – понад 100 публікацій в Україні та зарубіжжі.

Нашу увагу, як і увагу баянно-акордеонної спільноти України привертають наукові пошуки професора, гроно яких зібрано та обґрунтовано у дисертаційних дослідженнях. Отже, кандидатська дисертація А. Сташевського «Баянне мистецтво України: тенденції розвитку оригінальної музики та індивідуальне втілення жанрово-стильового аспекту у творчості Володимира Рунчака» (2004), присвячена вивченню закономірностей розвитку вітчизняного оригінального репертуару для баяна. Вперше, в українському музикознавстві дана ланка стає предметом спеціального дослідження в аспекті комплексного аналізу його еволюційного процесу, і вперше здійснено загальнотеоретичний та жанрово-стильовий аналіз баянної творчості композитора Володимира Рунчака. Водночас, науковець подає концепцію періодизації еволюційних етапів вітчизняної літератури для баяна, висвітлює основні тенденції розвитку провідних жанрів української баянної музики сучасної доби [10].

Історичною подією в історії баянно-акордеонного мистецтва України стала докторська дисертація «Специфіка виражальних засобів в українській музиці для баяна (остання чверть ХХ – перше десятиріччя ХХІ ст.)» (2014), яка на сьогодні становить фундаментальне дослідження даного напрямку. Автором досліджено музичні виражальні засоби в баянному мистецтві й проведено характеристику української баянної музики 1940-х – початку 1970-х років та останньої чверті ХХ – початку ХХІ ст. в аспекті їх еволюції, показано парадигму інструментально-технічних прийомів і рішень в сучасній баянній музиці українських композиторів [15]. Науковцем розроблено типологічну концепцію оригінальних фактуро-формул сучасної музики для баяну та запропоновано класифікацію специфічних інструментально-технічних прийомів та акустичних ефектів. Проаналізовано особливості нотації баянної музики в творчості сучасних українських композиторів і систематизовано новітні форми й способи фіксації елементів звукового поля [15, 33].

Організаційна діяльність. Паралельно педагогічній, виконавській, творчій та науковій роботі Андрій Якович проявив потужні організаційні здібності. Із початком нового тисячоліття він активно вливається в русло популяризаторів-менеджерів баянно-акордеонного мистецтва на Луганщині. Із його ініціативи та активної позиції як артдиректора було проведено п'ять міжнародних фестивалів «Грудневі вечори баянної музики» в Інституті культури і мистецтв ЛНУ ім. Т. Шевченка (2001, 2002, 2003, 2005, 2009). Своє мистецтво гри демонстрували провідні виконавці із України (П. Фенюк, Ю. Калашников, С. Грінченко, І. Яценко, О. Шевченко, С. Синюра, О. Хрустевич, В. Козицький, Л. Лабінцева, Р. Андрухів, А. Нижник), Югославії (М. Гасповіч), Росії

(Д. Ходанович, А. Сочілкин, А. Стаценко), Китаю (Чан Фон) та колективи – квартет баяністів імені Миколи Різоля (Київ) й ансамбль народних інструментів «Мозаїка» (Донецьк). Програмою фестивалю передбачено: творчі зустрічі та майстер-класи, зокрема, із народним артистом України В. Бесфамільновим (2003); авторський концерт композитора А. Сташевського (2009).

Водночас, фестиваль став фундаментом апробацій наукових пошуків у сфері баянно-акордеонного та народно-інструментального мистецтва. Започаткування та систематичне проведення науково-практичної конференції «Актуальні питання баянного виконавства та педагогіки в музичних навчальних закладах» із друком збірника матеріалів являє вагомий науковий пласт окресленого феномену, внесок якого склав потужну емпірику у сфері української школи із проєкцією на інтеграцію у соціокультурний простір зарубіжжя. Чотири випуски збірок (2006, 2007, 2010) за підсумками наукового форуму «в широкому сенсі розкрили як багатогранність баянно-акордеонного мистецтва й різних його складових так і музично-інструментальну підготовку студента ВНЗ на основі нових експериментальних методик та творчих підходів» [16, 98].

Окремого значення Андрій Якович надає популяризації виконавського мистецтва молодих музикантів. Саме із такою метою було започатковано та проведено I-й Всеукраїнський фестиваль молодих баяністів та акордеоністів «АССО-Дебют» 2-4 квітня 2008 року спрямованого на «пропаганду високого мистецтва та збагачення культурної палітри Луганського краю» [17, 5]. Своє мистецтво демонструвала молодь різних регіонів України – Львівщини (дует акордеоністів – А. Боженський та І. Куртий із Дрогобича та Я. Олексів зі Львова), Луцька (Вл. Рокош), Ніжина (Л. Баканов, В. Савельєв), Луганська (Ю. Несвіт, О. Дзюба). В рамках фестивалю було проведено чергову вище-окреслену конференцію та презентацію нових видань в галузі баянно-акордеонного мистецтва та педагогіки (монографічні опуси А. Сташевського «Великі жанри в українській музиці для баяна та акордеона (тенденції розвитку в останній чверті ХХ та початку ХХІ століття)» та А. Душного «Методика активізації творчої діяльності майбутніх вчителів музики в процесі музично-інструментальної підготовки», збірку «Свята до музики любов. Анатолій Білошицький у спогадах сучасників» під упорядкуванням Г. Цепкова та В. Шамара; навчально-репертуарні збірники концертних творів Я. Олексіва та А. Сташевського).

Культурно-мистецька діяльність. Наступною характерною рисою професора Сташевського виступає його потужна актуалізація як незмінного учасника різних культурних та мистецьких форумів в Україні та закордоном. Вміння витончено підходити до індивідуума виконавця різного віку та рівня підготовки, влучно характеризувати його музичні дані, а відтак, підтримувати і спонукати до подальшого творчого життя сприяли введення митця до складу журі престижних Всеукраїнських та міжнародних творчих змагань. Більше 50 раз у період 2001–2018 років Андрій Якович активних член а іноді і голова журі наступних конкурсів: *міжнародних* – «Донбас» (Луганськ), «Дні акордеона» (Смедерево, Сербія), «Кримська весна» (Ялта, АР Крим), «Акорди Львова» (Львів), «Fortissimo» (Харків), «Perpetuum mobile» (Дрогобич), у м. Белтинці

(Словенія), «InterSvitiaz accomusik» (Луцьк), «Accordion-Art» (Сараєво, Боснія і Герцеговина), «PannoniAccordion» (Мурська Собота, Словенія), «Harmonia zdrowia i muzyki» (Солец-Здруй, Польща), «Хай пісня скликає друзів» (Чернівці); *Всеукраїнських* – ім. А. Онуфрієнка (Дрогобич), «Слобожанський вернісаж» (Харків), «Обдарована молодь» (Старобільськ – Полтава), «Арт-домінанта» (Харків), «Його величносте, баян!» (Житомир), «Поліський вернісаж» (Семенівка), «Баянне коло на Запоріжжі» (Запоріжжя); *всеросійського* – ім. А. Кусякова (Ростов-на-Дону, Росія); *сербського* (Шабац, Сербія); II етапу *Всеукраїнської студентської олімпіади* зі спеціальності «Музичне мистецтво» (Кропивницький).

Окремо, варто зробити акцент на плідну активну співпрацю (із 2005 р.) з баянно-акордеонним осередком Львівщини в контексті науково-мистецького проекту «Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва». На Львівщині, А. Сташевський репрезентує свої наукові знахідки та висновки як доповідач низки конференцій (2005 – 2018 рр.) у Старому Самборі, Львові, Дрогобичі, систематично друкується у фахових (із мистецтвознавства та педагогіки) та міжнародних збірниках праць й матеріалах конференцій (загалом, понад 30 публікацій). Постійний член журі а інколи і очільник (окремих номінацій) конкурсів «Акорди Львова», імені Анатолія Онуфрієнка та «Perpetuum mobile». Двічі, в рамках останнього проводив методичні семінари на тему «Жанр концерту в українській інструментальній музиці для баяна-акордеона» (2008) та «Панорама українського баянного авангарду» (2015), виступав із музикознавчими коментарями авторського концерту композитора Володимира Рунчака (2012) [3, 327–329].

Отже, окресливши парадигму постаті Андрія Сташевського в музичній культурі України зробимо наступний висновок:

- яскраво-виражена особистість митця підкреслена його творчими досягненнями як виконавця та композитора-новатора;
- педагогічна домінанта виступає утвердженням школи Сташевського у здобутках його учнів на національному та міжнародному рівні;
- наукова школа унаочнила фундаментальні дослідження репертуару українських композиторів та можливості сучасного баяна-акордеона в контексті мистецької розмаїтості;
- організаційна та культурна сторони підкреслили феномен Сташевського як популяризатора та менеджера у сфері музичного виконавства та педагогіки.

Відтак, різноплановість зацікавлень А. Я. Сташевського заслуговує подальшого детального вивчення та дослідження, це перша спроба узагальнити конструктивні складові митця в соціумі сьогодення. Його напрацювання – невід’ємна частина Української академічної школи гри на народних інструментах в контексті виконавського музикознавства ХХІ століття.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Давидов М. Виконавське музикознавство: енциклопедичний довідник. – Луцьк, 2010. – 400 с.
2. Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа): підручник [для вищих та сер. муз. навч. закладів]. – К.: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2010. – 592 с.
3. Душний А. Конкурс баянистов-аккордеонистов «Perpetuum mobile» в соціокультурном пространстві України XXI века («Perpetuum Mobile» – Competition of Bayanists-Accordeonists in he Socio-Cultural Space of 21st Century Ukraine) // Tradition & Contemporarity: scientific works Department of Music Academy of Arts Klaipėda University (Lithuania). – Klaipėda, 2018. – № 13. – S. 321–338.
4. Кужелєв Д. Баянна творчість українських композиторів: навчальний посібник. – Л.: СПОЛОМ, 2011. – 206 с.
5. Музыкант и время. Памяти профессора А. И. Шевченко: статьи и материалы. – Донецк: Дружба, 2012. – 328 с.
6. Муха А. Композитори України та української діаспори: довідник. – К.: 2004. – 352 с.
7. Несвіт Ю. Творчість для баяна композитора Андрія Сташевського // Творчість композиторів України для народних інструментів: зб. матер. міжнар. наук.-практ. конфер. (Львів, ЛДМА ім. М. Лисенка, 10 квітня 2006) / [ред.-упор. А. Душний, С. Карась, Б. Пиц] – Дрогобич: Посвіт, 2006. – С. 56–59.
8. Семешко А. Баянно-акордеонне мистецтво України на зламі ХХ – ХХІ століть : довідник. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2009. – 244 с.
9. Семешко А. Світова баянно-акордеонна література на зламі ХХ – ХХІ століть: бібліографічний довідник. – Вінниця: Нова Книга, 2015. – 308 с.
10. Сташевський А. Баянне мистецтво в Україні: тенденції розвитку оригінальної музики та індивідуальне втілення жанрово-стильового аспекту у творчості Володимира Рунчака : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн.: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». – К., 2004. – 20 с.
11. Сташевський А. Концерні твори для баяна. Концертно-педагогічний репертуар для студентів вищих навчальних закладів мистецтв і освіти [Ноти]. – Луганськ: Поліграфресурс, 2007. – Вип. 1. – 40 с.
12. Сташевський А. Концерні твори для баяна. Концертно-педагогічний репертуар для студентів вищих навчальних закладів мистецтв і освіти [Ноти]. – Луганськ: Поліграфресурс, 2006. – Вип. 2. – 46 с.
13. Сташевський А. Концерні твори для баяна. Концертно-педагогічний репертуар для студентів вищих навчальних закладів мистецтв і освіти [Ноти]. – Луганськ: Поліграфресурс, 2008. – Вип. 3. – 70 с.
14. Сташевський А. Концертні твори для баяна. – К.: НАН України, 2001. – Зошит 1. – 40 с.
15. Сташевський А. Специфіка виражальних засобів в українській музиці для баяна (остання чверть ХХ – перше десятиріччя ХХІ ст.): автореф. дис. ... доктора мистецтвозн.: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». – Київ, 2014. – 36 с.

16. Oleksyuk A. Folk-instrumental art as a dominant component of scientific-practical discourse of XXI century // Music Art XXI Century – history, theory, practice: collection of scientific papers Institute of Musical Art Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University / [edited and compilers A. Dushniy]. – Drohobych – Kielce – Kaunas – Almaty : Posvit, 2016. – S. 94–99.
17. I-й Всеукраїнський фестиваль молодих баяністів та акордеоністів «АССО-Дебют». Науково-практична конференція «Актуальні питання баянно-акордеонного виконавства та педагогіки в мистецьких навчальних закладах» (Луганськ, 2-4 квітня 2008): програма. – Луганськ, 2008. – 12 с.

REFERENCES

1. Davydov M. Vykonavske muzykoznavstvo: entsyklopedychnyi dovidnyk. – Lutsk, 2010. – 400 s.
2. Davydov M. Istoriia vykonavstva na narodnykh instrumentakh (Ukrainska akademichna shkola): pidruchnyk [dlia vyshchykh ta ser. muz. navch. zakladiv]. – K.: NMAU im. P. I. Chaikovskoho, 2010. – 592 s.
3. Dushniy A. Konkurs bayanistov-akkordeonistov «Perpetuum mobile» v sotsiokulturnom prostranstve Ukrainy XXI veka («Perpetuum mobile» – Competition of Bayanists-Accordeonists in the Socio-Cultural Space of 21st Century Ukraine) // Tradition & Contemporarity: scientific works Department of Music Academy of Arts Klaipėda University (Lithuania). – Klaipėda, 2018. – № 13. – S. 321–338.
4. Kuzheliev D. Bayanna tvorchist ukrainskykh kompozytoriv: navchalnyi posibnyk. – L.: SPOLOM, 2011. – 206 s.
5. Muzykant i vremya. Pamyati professora A. I. Shevchenko: stati i materialy. – Donetsk: Druzhba, 2012. – 328 s.
6. Mukha A. Kompozytory Ukrainy ta ukrainskoi diaspory: dovidnyk. – K.: 2004. – 352 s.
7. Nesvit Yu. Tvorchist dlia baiana kompozytora Andriia Stashevskoho // Tvorchist kompozytoriv Ukrainy dlia narodnykh instrumentiv: zb. mater. mizhnar. nauk.-prakt. konfer. (Lviv, LDMA im. M. Lysenka, 10 kvitnia 2006) / [red.-upor. A. Dushniy, S. Karas, B. Pyts] – Drohobych: Posvit, 2006. – S. 56–59.
8. Semeshko A. Bayanno-akordeonne mystetstvo Ukrainy na zlami XX – XXI stolit: dovidnyk. – Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan, 2009. – 244 s.
9. Semeshko A. Svitova baianno-akordeonna literatura na zlami XX – XXI stolit: bibliografichni dovidnyk. – Vinnytsia: Nova Knyha, 2015. – 308 s.
10. Stashevskiy A. Bayanne mystetstvo v Ukraini: tendentsii rozvytku oryhinalnoi muzyky ta individualne vtilennia zhanrovo-stylovoho aspektu u tvorchosti Volodymyra Runchaka : avtoref. dys. ... kand. mystetstvozn.: spets. 17.00.03 «Muzychne mystetstvo». – K., 2004. – 20 s.
11. Stashevskiy A. Kontserni tvory dlia bayana. Kontsertno-pedahohichniy repertuar dlia studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv mystetstv i osvity [Noty]. – Luhansk: Polihrafresurs, 2007. – Vyp. 1. – 40 s.

12. Stashevskiy A. Kontserni tvory dlia bayana. Kontsertno-pedahohichniy repertuar dlia studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv mystetstv i osvity [Noty]. – Luhansk: Polihrafresurs, 2006. – Vyp. 2. – 46 s.
13. Stashevskiy A. Kontserni tvory dlia bayana. Kontsertno-pedahohichniy repertuar dlia studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv mystetstv i osvity [Noty]. – Luhansk: Polihrafresurs, 2008. – Vyp. 3. – 70 s.
14. Stashevskiy A. Kontsertni tvory dlia bayana. – K.: NAN Ukrainy, 2001. – Zoshyt 1. – 40 s.
15. Stashevskiy A. Spetsyfika vyrazhalnykh zasobiv v ukrainskii muzytsi dlia bayana (ostannia chvert XX – pershe desiatyrichchia XXI st.): avtoref. dys. ... doktora mystetstvozn.: spets. 17.00.03 «Muzychne mystetstvo». – Kyiv, 2014. – 36 s.
16. Oleksyuk A. Folk-instrumental art as a dominant component of scientific-practical discourse of XXI century // Music Art XXI Century – history, theory, practice: collection of scientific papers Institute of Musical Art Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University / [edited and compilers A. Dushniy]. – Drohobych – Kielce – Kaunas – Almaty : Posvit, 2016. – S. 94–99.
17. I-y Vseukrainskyi festyval molodykh bayanistiv ta akordeonistiv «ACCO-Debiut». Naukovo-praktychna konferentsiia «Aktualni pytannia bayanno-akordeonnoho vykonavstva ta pedahohiky v mystetskykh navchalnykh zakladakh» (Luhansk, 2-4 kvitnia 2008): prohrama. – Luhansk, 2008. – 12 s.

Contact

Andriy Ivanovich Dushniy, PhD. in Education

Associate Professor of Folk Musical Instruments and Vocals Department,

Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,

Corresponding Member of the Teacher Education International Science

Academy,

Ukraine Pop Art Honored Worker (Ukraine, Drohobych)

E-mail: accomobile@ukr.net